Biserica văzută ca un trup viu, nu ca o instituție

Biserica este văzută de Dumnezeu ca o familie, ca o școală de ucenici dar și ca un trup în care cei născuți din El sunt mădularele Trupului lui Hristos, fiind similar trupului omenesc, care știm cu toții că este compus din mai multe mădulare strâns legate între ele. (Din El tot trupul, bine închegat şi strâns legat. Efeseni 4:16)

Dumnezeu pune mădularele în Trupul lui Hristos în mod similar cum le-a pus în trupul uman; inima la locul ei, pancreasul la locul lui, unghia la locul ei, fiecare cu funcțiile lor. (Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Dumnezeu nu pune niciun mădular să crească afară din trup, pentru că, despărțit de trup, nu poate avea nici viață, nici creștere. Luăm ca exemplu rinichii care nu pot avea viață în afara trupului. Ei se află în trup strâns legați de alte mădulare de unde primesc și dăruiesc mai departe.

În ceea ce privește trupul uman este destul de simplu. Viața unui mădular este strict legată de viața trupului. Nu există mădulare vii care să trăiască singure în afara trupului.

Tot așa este cu mădularele din trupul lui Hristos. Niciun mădular nu poate crește singur, în afara trupului lui Hristos. Cine crede că poate crește fără trup și totuși să ajungă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos se înșală singur. (Nimeni să nu vă răpească premiul alergării, făcând-şi voia lui... şi nu se ține strâns de Capul din care tot trupul, hrănit şi bine închegat, cu ajutorul încheieturilor şi legăturilor, îşi primeşte creșterea pe care i-o dă Dumnezeu. Coloseni 2:19)

Trupul omului, ca dealtfel și Trupul lui Hristos, a fost întocmit în așa fel încât fiecare parte din trup este folositoare unei alte părți din trup, niciun mădular nu trăiește doar pentru sine. (Căci, după cum într-un trup avem mai multe mădulare, şi mădularele n-au toate aceeaşi slujbă, tot aşa, şi noi... alcătuim un singur trup în Hristos; dar, fiecare în parte, suntem mădulare unii altora. Romani 12:4, 5; În adevăr, nici unul din noi nu trăieşte pentru sine. Romani 14:7)

Mădularele din Trupul lui Hristos se îngrijesc unele de altele, fiecare trăiește pentru folosul celorlalte. (Dumnezeu a întocmit trupul ca să nu fie nicio dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Şi dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el; 1 Corinteni 12:24-26)

În Trupul lui Hristos suntem strâns legați de mădularele de lângă noi, care la rândul lor sunt legate de alte mădulare, care și ele la rândul lor sunt legate strâns de alte

mădulare și tot așa tot trupul este strâns legat, bine închegat. (Din El tot trupul, bine închegat și strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, îşi primeşte creşterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părţi în măsura ei. Efeseni 4:16)

Un lucru foarte important de menționat este că Dumnezeu întocmește trupul, El pune mădularele în trup așa cum voiește. Nu noi facem alegerea unde să fim în trup, ci Domnul face acest lucru.

El știe de ce are nevoie fiecare și știe și ce poate să dea fiecare. El ne va așeza pe fiecare în așa fel încât să primim tot ce este necesar pentru creșterea și ajungerea la statura lui Hristos. (Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare aşa cum a voit El. 1 Corinteni 12:18)

Dacă suntem prunci, nu ne va așeza tot lângă prunci, ci ne va pune lângă frați mai mari/părinți duhovnicești prin care vom fi sfătuiți, ajutați să ne dezbrăcăm de minciună, de hoție, de mânie, de clevetire, de folosirea cuvintelor nefolositoare... (Fraţilor, eu însumi sunt încredinţat că sunteţi plini şi de orice fel de cunoştinţă, şi astfel sunteţi în stare să vă sfătuiţi unii pe alţii. Romani 15:14)

În acest trup, strâns legați de alte mădulare, învățăm să ne îmbrăcăm cu îndelungă răbdare, bunătate să umblăm în sfințenie, învățăm să iertăm, să iubim, sau cu alte cuvinte, învățăm să umblăm după lucrurile noi care sunt lucrurile Duhului.

Pentru aceasta, Domnul pune în Familia Lui părinți duhovnicești, cărora le încredințează copii ca să-i crească și să-i păzească de lupii răpitori. (Luaţi seama, deci, la voi înşivă şi la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt... ca să păstoriţi Biserica Domnului. Fapte 20:28)

Ei sunt puși să fie slujitorii pruncilor, copiilor. Ei trebuie să se îngrijească cu o atitudine de slujire pentru ca toți să ajungă la statura de om mare. Nu poate fi lăsat nici unul la o parte. (Cel mai mare dintre voi să fie slujitorul vostru. Matei 23:11)

Așa cum părinții firești se îngrijesc de toate nevoile copiilor lor, tot așa și părinții duhovnicești/bătrânii se vor îngriji de toate nevoile spirituale ale copiilor încredințați lor. (Ca o doică ce-şi creşte cu drag copiii. 1 Tesaloniceni 2:7)

Îi vor înscrie ca ucenici în școala lui Hristos și ăi vor învăța în toate lucrurile pentru a ajunge la statura lui Hristos. (Şi învăţaţi-i să păzească tot ce v-am poruncit.

Matei 28:20) Veghează/sunt atenți ca să crească sănătos. (Să veghem unii asupra altora. Evrei 10:24)

Le vor da de lucru și îi vor ajuta să pună în practică învățăturile Domnului să le întrebuințeze în viața de zi cu zi pentru a ajunge să deosebească binele de rău. (Aceia, a căror judecată s-a deprins, prin întrebuinţare, să deosebească binele şi răul. Evrei 5:14) În Familie/Biserică, copiii vor învăța să se lase de minciună, de viclenie, de mânie... să renunțe la lucrurile vechi; la lucrurile din lume. (Col. 3:8-15)

Urmând/imitând exemplul părinților care trec biruitori prin încercări, copiii vor învăța și ei să treacă prin încercările credinței. (Urmaţi-mă pe mine, fraţilor, şi uitaţi-vă bine la cei ce se poartă după pilda pe care o aveţi în noi. Filipeni 3:17)

Cei care ne sunt părinți vor supraveghea cum aplicăm în viața de zi cu zi învățătura Domnului. Când ni se vor lua drepturile sau ce este al nostru, trebuie să urmăm exemplul lor și al Domnului și să trăim cum a trăit El.

Tot în Familie vor învața facerea de bine, bunătatea, mila... participând la diverse lucrări împreună cu părinții lor, prin cercetarea orfanului și văduvei, prin îngrijirea surorilor și fraților în vârstă care sunt în nevoi. Și aceasta poate fi de la lucruri mărunte, cum ar fi: cumpărături, gătit, curățenie, până la îngrijirea la pat. (Am fost gol și M-ați îmbrăcat, am fost bolnav și ați venit pe la Mine. Matei 25:36)

Este bine să înțelegem diferența dintre educație și creșterea sub autoritate părintească. Prin predicare primim doar învățătură, nu și creștere părintească.

Putem vedea cât de mare este diferența când privim la un copil orfan și la un copil care are părinți. Și unul și altul primește educație. Însă la copilul care are părinți, pe lângă educație, aceștia vor fi lângă el pentru a-i construi caracterul. Ei îl vor încuraja în lucrurile bune și îl vor corecta în ceea ce greșește. În schimb, la copilul orfan, dacă va face lucruri greșite, nu va fi nimeni lângă el să-l corecteze.

Trebuie să înțelegem bine că nu vom putea crește ca să ajungem la înălțimea staturii plinătății lui Hristos dacă nu vom avea părinți duhovnicești. În epistolele lui Pavel către Timotei, Tit și Filimon, îl găsim pe autorul lor ca un exemplu de părinte spiritual. (Chiar dacă ați avea zece mii de învățători în Hristos, totuși n-aveți mai mulți părinți; pentru că eu v-am născut în Hristos, prin Evanghelie. 1 Corinteni 4:15)

Această postare este un fragment din broșura „Biserica - Trupul lui Hristos”, disponibilă integral și gratuit, în format audio și text. Caută și alte studii despre viața în Hristos la https://cuvantcurat.ro. Materiale în limba engleză pe https://www.unmodifiedword.com.